

Sygn. akt III RC 173/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Wioletta Paprotna

Protokolant: Kamila Sienkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2019 r. w Świnoujściu

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. M. i małoletniego D. M.**

przeciwko **T. Ł.**

o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane:

I. Ustala, że T. Ł. urodzony dnia (...) w N., nazwisko rodowe Ł., syn P. i M. jest ojcem małoletniego D. M. urodzonego dnia (...) w Ś., syna M. M., którego akt urodzenia został sporządzony w Urzędzie Stanu Cywilnego w Ś., oznaczenie aktu 3263011/00/AU/ (...).

II. Nadaje małoletniemu D. M. nazwisko ojca (...).

III. Przyznaje T. Ł. pełną władzę rodzicielską nad małoletnim D. M..

IV. Zasądza od pozwanego T. Ł. na rzecz małoletniego powoda D. M. ur. (...) alimenty w kwocie po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek rat, poczynając od dnia 01 września 2018r.

V. Zasądza od pozwanego T. Ł. na rzecz powódki M. M. kwotę 500 zł (pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów wyprawki.

VI. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

VII. Odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi.

VIII. Wyrokowi w pkt IV nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 173/18

UZASADNIENIE

W dniu 18 września 2018r. małoletni powód D. M. ur. (...), reprezentowany przez matkę M. M. złożył pozew przeciwko T. Ł. o ustalenie ojcostwa, nadanie dziecku nazwiska ojca, zasądzenia alimentów w kwocie 800zł, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca, poczynając od dnia narodzin wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki płatności którejkolwiek rat. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż jego matka spotykała się z pozwanym od dnia 6 grudnia 2017r. Matka powoda w okresie znajomości z pozwanym nie utrzymywała kontaktów fizycznych z innymi mężczyznami tylko z pozwanym. Podał, że gdy matka poinformowała pozwanego, że jest w ciąży, to on się cieszył, obiecał, że wynajmie mieszkanie, zapewni byt dziecku. W czasie jak matka powoda była w piątym miesiącu ciąży, to pozwany zadzwonił do

niej i poinformował, iż nie widzi przyszłości ich związku. Pod koniec ciąży pozwany przekazał matce powoda kwotę 1000zł, która przeznaczona została na wyprawkę dla dziecka. Obecnie pozwany nie interesuje się dzieckiem i nie partycypuje w jego kosztach utrzymania. Koszty miesięczne utrzymania powoda wynoszą około 1300zł, w tym mleko 200zł, pampersy 200zł, odzież 200zł, środki higieniczne 100zł, smoczki i butelki 50zł, koszty mieszkania 300zł, leki, witaminy 100zł. Wskazał, iż pozwany ma zawodowe wykształcenie i pracuje w firmie (...) S.A. G. w fabryce pomp i systemów wodnych gdzie zarabia ok. 2500zł, mieszka u swoich rodziców oraz posiada samochód. (pozew k. 3 -6 akt).

W odpowiedzi na pozew z dnia 22.10.2018r. pozwany T. Ł. wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, iż jego znajomość z M. M. była oparta na kłamstwie, był zapewniany że stosuje ona środki antykoncepcyjne, gdyż nie chciał dziecka. Podał, że współżył z nią ale nie ma pewności, czy dziecko jest jego. Wskazał, iż pracuje i zarabia najniższą krajową, mieszka z rodzicami i przekazuje im kwotę 600zł. Nadto posiada 20 letnie auto, którym dojeżdża do pracy. Podał, iż wspierał M. M. przekazując jej kwotę 1400zł oraz dołożył się do zakupu łóżeczka i wózka. (k. 60-61).

Na rozprawie w dniu 29 listopada 2018r. strony pottrzymały swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Pozwany oświadczył, iż wykona badania DNA we własnym zakresie na co przedstawicielka ustawowa powoda wyraziła zgodę. (protokół k. 64-65)

Na rozprawie w dniu 22 stycznia listopada 2019r. przedstawicielka ustawowa powoda pottrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie wnosząc, by pozwany miał władzę rodzicielską oraz zwrócił jej koszty wyprawki w kwocie 1400zł. Pozwany oświadczył, iż zgadza się z pozwem oprócz wysokości alimentów.(protokół k.80).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Małoletni powód D. M. urodził się (...)

Matka małoletniego powoda M. M. obecnie ma 26 lat, z zawodu nauczycielka. Pozwanego zna od gimnazjum. Od grudnia 2017r utrzymywała tylko z pozwanym kontakty fizyczne. Spotykali się u niej w domu lub u pozwanego do kwietnia 2018r. W czasie związku z pozwanym nie stosowała środków antykoncepcyjnych, o czym pozwany wiedział. Nie planowała dziecka. Zwraçała się do pozwanego, by uznał syna ale on nie chciał. W styczniu 2018r. dowiedziała się, że jest w ciąży i powiedziała o tym pozwanemu, który się cieszył się, że będzie miał dziecko. Poród dziecka odbył się w terminie. Pozwany pierwszy raz widział dziecko na testach DNA w dniu 30.11.2018r. Małoletni jest podobny jest do pozwanego. Obecnie matka powoda jest na zasiłku macierzyńskim i pobiera z ZUSu zasiłek w kwocie 1.643 zł. Nie pobiera świadczenia z tytułu 500plus. Obecnie nie jest w żadnym związku. Z małoletnim synem mieszka u cioci w 2 pokojowym mieszkaniu o pow. 48m². Czynnosc za mieszkanie wynosi 600 zł, prąd około 150 zł miesięcznie, telewizja 80 zł, kredyt cioci na mieszkanie rata 500 zł. Dokłada miesięcznie cioci do kosztów utrzymania mieszkania w kwocie 600 zł. Oprócz tego opłaca sobie internet za kwotę 40 zł. Swój koszt utrzymania oceniła na kwotę około 1300 zł. Obecnie utrzymuje się też z oszczędności. Wcześniej pracowała w przedszkolu i zarabiała około 2200zł. Twierdzi, że jak była w związku z pozwanym to zarabiał więcej, gdyż resztę wypłaty dostawał w kopercie.

Matka małoletniego miesięczny koszt utrzymania dziecka oceniła na kwotę 1.400 zł w tym: mieszkanie 300 zł, odzież do 200 zł, wyżywienie: mleko B. 280 zł, kaszki i obiady 70zł, pieluchy około 200 zł (paczka pampersów kosztuje 60zł), kosmetyki 100 zł. Ponadto była prywatnie z synem u okulisty koszt wizyty 80zł i u ortopedy 150zł.

Małoletni jest uczulony na tańsze mleko i pieluchy.

Matka małoletniego chce, żeby pozwanemu przysługiwała władza rodzicielska, by dziecko nosiło nazwisko ojca.

W kwotę 1400 zł, którą żąda wchodzi koszty wyprawki dla dziecka, tj. bujak elektryczny 309zł, inhalator 100zł, karuzela muzyczna 102zł, mata edukacyjna 214zł, aspirator kataru 99zł, mata edukacyjna 200zł, odzież dla dziecka, koc, pościel, wianienkę, laktator, kremy, pieluchy. Pozwany przekazał kwotę 1000 zł dla dziecka, którą przeznaczyła na zakup odzieży, pampersów, pościeli dla dziecka i dla siebie na rzeczy do szpitala

Ojciec dziecka nie przekazuje żadnych pieniędzy dobrowolnie tylko po rozprawie w dniu 22 stycznia 2019r. dał jej kwotę 200zł.

M. M. swój miesięczny koszt utrzymania oceniła na kwotę 1300 zł.

Dowód: odpis zupełny aktu urodzenia - k. 18 , paragony k. 8-17, 79, wydruki sms k. 19, karta leczenia k. 20 -21, badanie DNA –k. 68-71, wysłuchanie M. M. k. 81-82, 97-98, , zaświadczenie z ZUS -k. 89, dowody opłat k. 90-91, faktura k. 79, 93-94.

Pozwany ma 26 lat, z zawodu jest elektromechanikiem. Oprócz małoletniego nie ma innych dzieci. Obecnie po zrobieniu badan DNA jest pewien, że to jest jego syn. Nie uczestniczy w wychowaniu dziecka, nie ma kontaktu z synem. Aktualnie pracuje w Zakładzie (...) w N. na umowę o pracę od dnia 01 października 2017r. na stanowisku elektromonter i zarabia około 2250zł brutto. W pracy istnieje możliwość dorobienia na zlecenia , wyjeżdżał do pracy do Francji i wówczas dostawał pensję i dietę. Ponadto ma zapewnione ciepłe posiłki, przywóz i dowód do pracy, jeżeli pracuje w sobotę i w niedzielę. W roku 2018 uzyskał dodatkowe wynagrodzenie z delegacji w kwocie 9.522zł. Pozwany posiada samochód marki V., rocznik 2000. Pozwany wynajmuje kawalerkę w mieście D. od dnia 1 listopada 2018r. a wcześniej mieszkał z rodzicami. Zgodnie z umową najmu pozwany zobowiązany jest do opłacania czynszu w kwocie 300zł miesięcznie oraz opłat za media na podstawie rachunków. Ponadto ponosi wydatki na wyżywienie 250zł, dojazd do pracy 300zł , odzież 100zł, środki czystości 150zł, telefon i internet 150zł .

Dowód : badanie DNA –k. 68-71, umowa najmu -k. 72-75, aneks do umowy k. 76 , 77 , wysłuchanie pozwanego - k. 82, zaświadczenie z pracy -k. 78, 85, 86;

Sąd zważył , co następuje:

Powództwa strony należało uwzględnić w zakresie ustalonym w wyroku, natomiast w pozostałym zakresie należało oddalić.

Ustalenie ojcostwa przez Sąd następuje na podstawie art. 84 § 1 k.r.o., który przewiduje, że ustalenia ojcostwa może żądać dziecko, jego matka oraz domniemany ojciec dziecka. Domniemywa się, że ojcem dziecka jest ten kto, obcował z matką dziecka, nie dawniej niż w trzechsetnym, a nie później niż w sto osiemdziesiątym dniu przed urodzeniem się dziecka art. 85 § 1 k.r.o. Zasadniczym zatem elementem konstrukcji domniemania prawnego ojcostwa dziecka pozamałżeńskiego, jest sam fakt obcowania w tym wypadku pozwanego z matką dziecka M. M. we wskazanym okresie koncepcyjnym pomiędzy trzechsetnym, a sto osiemdziesiątym pierwszym dniem przed urodzenia się dziecka. W przedmiotowej sprawie M. M. wskazała, iż spotykała się z pozwanym od grudnia 2017r. przez okres 4-5 miesięcy. Pozwany nie kwestionował tego faktu, potwierdził, że obcował z matką syna. Małoletni urodził się (...), a zatem należy przyjąć, że obowiązuje w tym wypadku domniemanie określone w treści przepisu art. 85§ 1 k.r.o. Jak wynika z badań DNA przeprowadzone przez strony potwierdzone zostało ojcostwo pozwanego w stosunku do dziecka. Opierając się zatem przede wszystkim na badaniach DNA i dowodzie z przesłuchania stron , Sąd ustalił , iż pozwany jest ojcem małoletniego powoda .

Zgodnie z treścią art. 89 § 1 i 2 k.r.o. jeżeli ojcostwo zostało ustalone przez uznanie, dziecko nosi nazwisko wskazane w zgodnych oświadczeniach rodziców, składanych jednocześnie z oświadczeniami koniecznymi do uznania ojcostwa. Rodzice mogą wskazać nazwisko jednego z nich albo nazwisko utworzone przez połączenie nazwiska matki z nazwiskiem ojca dziecka. Jeżeli rodzice nie złożyli zgodnych oświadczeń w sprawie nazwiska dziecka, nosi ono nazwisko składające się z nazwiska matki i dołączonego do niego nazwiska ojca. Do zmiany nazwiska dziecka, które w chwili uznania już ukończyło trzynaście lat, jest potrzebna jego zgoda. W razie sądowego ustalenia ojcostwa sąd nadaje dziecku nazwisko w wyroku ustalającym ojcostwo, stosując odpowiednio przepisy § 1. Jeżeli dziecko ukończyło trzynaście lat, do zmiany nazwiska jest potrzebna jego zgoda. Z uwagi na to, że strony były zgodne w kwestii nazwiska syna, zgodnie z ww. przepisem nadano dziecku nazwisko ojca .

Zgodnie z treścią art. 93 § 1 k.r.o władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom, § 2 jeżeli wymaga tego dobro dziecka, sąd w wyroku ustalającym pochodzenie dziecka może orzec o zawieszeniu, ograniczeniu lub pozbawieniu władzy rodzicielskiej jednego lub obojga rodziców. Przepisy art. 107 i art. 109-111 stosuje się odpowiednio. Zgodnie z art. 107 § 1 k.r. jeżeli władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom żyjącym w rozłączeniu, sąd opiekuńczy może ze względu na dobro dziecka określić sposób jej wykonywania i utrzymywania kontaktów z dzieckiem. Sąd pozostawia władzę rodzicielską obojgu rodzicom, jeżeli przedstawili zgodne z dobrem dziecka pisemne porozumienie o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywania kontaktów z dzieckiem. W braku porozumienia o którym mowa w 107 § 1 k.r.o. sąd uwzględniając prawo dziecka do wychowywania przez oboje rodziców rozstrzyga o sposobie wspólnego wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywania kontaktów z dzieckiem. Sąd może powierzyć wykonywanie władzy rodzicielskiej jednemu z rodziców ograniczając władzę rodzicielską drugiego do określonych obowiązków i uprawnień w stosunku do osoby dziecka, jeżeli dobro dziecka za tym przemawia. W niniejszej sprawie strony były zgodne by pozwanemu przysługiwała władza rodzicielska nad synem, na co matka powoda się zgadzała .

Odnosnie zgłoszonego w pozwie żądania zasądzenia alimentów od pozwanego na rzecz małoletniego powoda, to Sąd uznał to żądanie, co do zasady jak najbardziej zasługuje na uwzględnienie. Powództwo w tej części zostało wysunięte w oparciu o przepis art. 128 k.r.o. i art. 133 § 1 k.r.o., zgodnie z którym obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Rodzice zobowiązani są w pierwszej kolejności do utrzymania dzieci, które nie jest jeszcze w stanie się utrzymać samodzielnie, chyba że dochody majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania. Zgodnie z treścią art. 135 § 1 k.r.o zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 95 k.r.o. według, którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb uprawnionego. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku.

W przypadku małoletniego powoda, który ma obecnie 7 miesięcy, niewątpliwym jest, iż nie jest on jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać. Małoletni nie posiada żadnego majątku, z którego mogłyby być pokrywane potrzeby chłopca. Powództwo o dostarczanie środków utrzymania małoletnim zasługuje zatem jak najbardziej na uwzględnienie.

Przy określeniu wysokości świadczeń alimentacyjnych należnych osobie uprawnionej, stosownie do treści przepisu art. 135 § 1 i 2 k.r.o. należy uwzględnić usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego oraz okoliczność, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Należy przy tym stwierdzić, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego pojęcie „usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego” oraz „możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego” pozostają we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutując, nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od siebie, zwłaszcza przy ustalaniu wysokości alimentów (taki oto pogląd wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 marca 1985 r., sygn. akt III CRN 341/84, niepublik. oraz w wyroku z dnia 10 października 1969 r., sygn. akt III CRN 350/69, opublik. w OSNPG 1970/2/15).

Z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, w szczególności z przesłuchania matki małoletniego powoda wynika, iż obecnie na koszt utrzymania i wychowania małoletniego składa się przede wszystkim koszt zakupu żywienia, pieluch, środków czystości, odzieży, mieszkania.

W ocenie Sądu zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda powinien zamykać się obecnie na poziomie kwoty około 1100 zł miesięcznie. Jednocześnie nie ulega też wątpliwości, że należy wziąć pod uwagę – jako koszty mieszczące się w granicach jak najbardziej usprawiedliwionych potrzeb małoletniego – okresowe, a jednak znaczne wydatki związane zakupem żywienia, pieluch, czy odzieży. Zdaniem Sądu kwota 1100 zł miesięcznie – pozwoliłaby matce dziecka na pokrycie jego usprawiedliwionych potrzeb, na które składają się konieczność zakupu żywienia, zakupu odzieży i obuwia stosownych do pory roku, a także środków czystości, higieny, a także koszty zapewnienia małoletnim godziwych warunków mieszkaniowych (w części przypadającej na małoletniego opłaty za prąd, gaz itp.). W ocenie Sądu koszty utrzymania dziecka wynosi rzeczywiście około 1100 złotych miesięcznie, w tym z tytułu mieszkania proporcjonalnie do liczby osób 300zł, odzież 200zł, żywienie 350zł (mleko, zupki, kaszki) , pieluchy 200zł, i środki czystości, kosmetyki 50 zł i oboje rodzice zobowiązani są je pokrywać wedle swoich możliwości. Matka częściowo realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobistą opiekę nad dzieckiem. Ojciec dziecka także powinien te koszty pokrywać w kwocie 600zł .

Matka dziecka jest tym rodzicem, który wyłącznie czyni osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletniego. To ona pierze, prasuje, przygotowuje dziecku posiłki. Nie ulega zatem wątpliwości, że swój obowiązek alimentacyjny względem syna w dużej części realizuje poprzez osobiste starania na jego rzecz. Stąd też – w ocenie Sądu – okoliczność ta, jak i istniejąca porównywalne w zakresie możliwości zarobkowe obojga rodziców powoda, przesądza o konieczności obciążenia pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym względem syna w wymiarze finansowym w większej części niż matkę dziecka, a więc w kwocie 600zł .

Zdaniem Sądu należało powództwo w tej kwocie uwzględnić, ustalając alimenty w kwocie 600zł od dnia 1 września 2018r., uznając że w tym zakresie kwota ta zaspokoiła potrzeby dziecka, z uwagi na możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego, gdyż pozwany pracuje może zarobić około 1600zł. Nadto ma możliwość dodatkowego zarobkowania. Pozwany ponosi koszty swego utrzymania, w tym koszty mieszkania w kwocie 300 złotych miesięcznie, żywienia 250zł, środki czystości, kosmetyki 100zł, odzieży około 100zł, dojazdu do pracy 300zł, telefon i internet 150zł. Tak więc obecnie będzie zobowiązany płacić na dziecko 600 złotych alimentów miesięcznie i to wyczerpuje jego możliwości zarobkowe i majątkowe. Podkreślić należy, iż pozwany jest młody, zdrowy , nie ma na utrzymaniu innych osób. Poza tym pozwany powinien mieć świadomość, że mając dziecko będzie musiał ponosić koszty jego utrzymania. Natomiast obecnie matka nie może podjąć dodatkowej pracy, gdyż sprawuje opiekę nad dzieckiem .

Wskazać należy, iż możliwości zarobkowe pozwanego nie należy utożsamiać z faktycznie osiąganymi, jest to pojęcie znacznie szersze, co nakazuje Sądowi ocenie hipotetycznego stanu, przy ustaleniu takich dochodów, które osoba zobowiązana do alimentacji, może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i postrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Podkreślić należy, iż z doświadczenia życiowego wiadomo, że osoby zatrudnione są za najniższym wynagrodzeniem a drugą część wynagrodzenia otrzymują do ręki, co też potwierdziła matka powoda .

Oddalając powództwo o alimenty w pozostałym zakresie Sąd miał na względzie z jednej strony okoliczność, że matka dziecka nie wykazała, aby znajdowało ono usprawiedliwienie w świetle usprawiedliwionych potrzeb małoletniego.

W ocenie Sądu Rejonowego matka powoda nie udowodniła , iż na wyprawkę wydała 1400zł. Z dowodów znajdujących się w aktach sprawy wynika, iż łącznie wydała kwotę około 1000zł, w tym na odzież dla dziecka, koc, pościel , wiankę , laktator, kremy, obuwie, pieluchy. Dlatego Sąd po przeanalizowaniu rachunków poniesionych na dziecko uwzględnił tylko zwrot wydatków związanych z wyprawką w kwocie 500zł , które zostały udowodnione oraz biorąc pod uwagę ,że pozwany przekazał jej wcześniej kwotę 1000zł.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na dowodach z przesłuchania stron, opinii D. oraz dowodów zgromadzonych w sprawie .

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami procesu zgodnie, z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część wydatków albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Z uwagi, na sytuację majątkową oraz obciążenie go obowiązkiem alimentacyjnym odstąpiono od obciążenia go kosztami sądowymi.

Zgodnie z art. 333§ 1 k.p.c. wyrokowi w pkt IV zasądzającym alimenty nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.